

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXII. Domins possedit me, in initio viarum suarum. Proverb. c. 8. v. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

26. cipiebatur, & singulari protectione gaudebat Virgo speciosissima, MARIA, quam Pater Coelestis in filiam, ex millibus dilectam, Filius in immaculatam Matrem, Spiritus Sanctus in intactam Sponsam delegerat, quae hinc seipsam verbis defendit: *ab eterno ordinata sum.* Prov. 8. v. 23. pro quo alij legunt: *coronata*, alij: *galeata sum.* Quamvis ergo tartarei milites in eam, omni modo, armis originalis maculae tentarint irruere, non tamen permissum eis erat, vel in minimo illam

attingere, quae galea salutis ab ipsa Sanctissima Trinitate induta, speciosissimo modo a communi ruina cernebatur protecta.

§. 7. *Anagramma.*

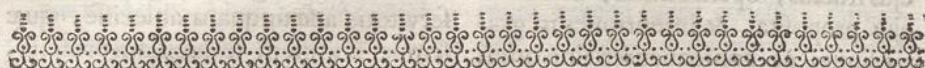
Virgo pia,
MVnDe ConCepta.

427.

Virgo! en eras pia, munda, et immaculata.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum

De Concepta Sacra Deipara.

CONCEPTUS LXII.

§. I. *Scriptura.*

428. Virgo a Domino ab Initio Conceptionis possessa.

Proverb. c. 8. v. 22. *Dominus possedit me, in initio viarum suarum.*

Quis audeat contradicere, si DEUM, quem potentissimum omnium nostrum Creatorem ex Fide agnoscimus, legitimum hoc ipso Dominum, ac possessorem nostrum humillime agnoscere non dubitemus? Tunc enimvero perfecte nos possidet, quando Divinis ejus mandatis humiliter obsequentes, Sanctissimam ejus voluntatem adimplere in omnibus nitimur. Econtra peccatores, qui Divina spernentes praeccepta, diaboli voluntatem exequentur, legibusque mundi in DEUM impijs impie subscribunt, ab ipso potius diabolo, quam a DEO possideri, certissimum est.

Hinc gratulari sibi praere reliquis omnibus gloriosa poterat Virgo Deipara, dicendo: *Dominus possedit me, in initio viarum suarum*, utpote quae nunquam peccati mancipium, a Domi-

no in initio viarum suarum, id est, ab aeterno, in mente Divina possessa, & antequam quidquam faceret a principio, in immaculatam immaculati Agni destinata est Genitricem. Atque ut singularem hanc Virginis prerogativam ex ipso Conceptus Themate clarius eruamus, singula Textus illius verba attentius perpendere juvabit. Et certe in primo jam vocabulo: *Dominus* non exiguum latet mysterium. cur enim dicitur: *Dominus possedit me*, & non potius: *DEUS possedit me*? Sed ecce! cum in Conceptione Beatae Virginis, Creator generis humani, tanquam absolutus Dominus, nullo positivo jure adstrictus, se gessisset, gratiose cum illa dispensando, in universalis Lege de contrahenda labe peccati originalis, idem ad id significandum, non verbum *DEUS*, sed *Dominus* usurpavit. Ut autem Verbi *Possedit* efficaciam similiter comprehendamus, notare imprimis oportet, DEUM, ut universi Creatorem, ac Dominum, in omnes creaturas suas, praesertim ratione donatas, ex doctrina D. Thomae, non proprietatis modo jus, sed possessionis habere, quamdiu vi-

D d

de-

delicet illius in amore vivunt, ac in gratiâ persistunt: ubi verò per peccatum gratiâ excedunt, suâ quoque DEUM possessione cedere, ac dæmonem in corde illo habitaculum subire: certissimum prætereà esse, & generalî jam consuetudine introductum, ut juxtâ vulgatam Juris Regulam, *fructus sint possidentis*. His ergò suppositis, cum certo sit certius, MARIAM semper, & ab initio æternitatis à DEO possessam, sequitur, indubitatum pariter esse, universos animæ ejus fructus, opera omnia, ac cuncta ejus proposita, & intentiones in gratiâ fuisse, ac consequenter sine omnî peccato extitisse, sicque sine originarij denique delicti inquinamento conceptam fuisse. Quod de seipsâ Virgo jugiter prædicans, *Flores mei*, inquit *fructus honestatis, & honoris*. ac si diceret: Anima mea flores emisit, ac Domino fructus tulit, non quidem insipidos, verminantes, putridos, peccatum, ac nescio, quam silvescentiam redolentes, sed fructus bonos, dulcedine, & honore plenos, ac gratiam undequaque spirantes. Cæterùm verba etiam: *in initio viarum suarum* mirum in modum faciunt ad immaculatam Virginis Conceptionem illustrandam; ut enim exponit D. Thomas, nomine *viarum* optimè possunt intelligi *via* misericordiæ, & *via* justitiæ, testante idipsum Davide: *Universæ via Domini misericordia, & veritas*. ubi observandum, primo loco posuisse misericordiam, quia hæc adeò illi placet, ut ad illam exercendam opus non habeat extrinsecò aliquo excitante; Justitia verò, ut illam exequatur, indiget irritante & impellente: quia ergò misericordia præcedit justitiam, ideò vocat illam *initium viarum suarum*: unde cum B. Virgo ait: *Dominus possedit me in initio viarum suarum*, significat, DEUM misericordiæ suæ innitentem, non justitiæ, ab instanti illam Conceptionis possedisse; nam si justitiâ, & non misericordiâ uti voluisset, non ab Ipso, sed ab hoste per peccatum originale ab initio

possideri MARIA incepisset. Ab hac autem pacificâ possessione nunquam illam excidisse, vel ex eo perspicuum est, quòd casus ille non poterat esse, nisi vel quia DEUS illam à se pelleret, vel quia ipsa voluntariè ab ejus possessione se subtraheret, vel tandem, quia per vim, ac violentiam ab infestissimo humani generis hoste è manibus DEI raperetur: constat autem, DEUM neminem venientem ad se unquam expulisse, ipso dicente; *Eum qui venit ad me, non eijciam foras*: Jo. 6. v. 37. nec Beatam Virginem jugum Divinæ servitutis à se unquam abieciisse, quæ semper humilem se ancillam professâ, *Ecce*, ait, *Ancilla Domini*: nec tandem in dæmonis prædam datam fuisse, Christo dicente: *nec rapiet eas quisquam de manu meâ*. Possessa fuit ergò in initio viarum DEI MARIA, id est, Concepta in misericordiâ, & miserationibus. Quòd si juxta Regij Vatis effatum, *Beati immaculati in viâ, qui ambulant in lege Domini*: quis non Beatam præ reliquis omnibus, ac ter Beatam dicat eam, quæ non in viâ tantùm, sed in initio viarum suarum immaculata, à Domino in primo instanti, imò ab æterno, perfectissimè est possessa, de quâ etiam ipse fatetur DEUS: *Possedi cum ipsâ cor ab initio*? Huic ergò gratulemur, per hanc, cum in initio viarum actum nobiscum sit, saltem in viâ immaculati, ac tandem in Patriâ Beati effici studeamus.

§. 2. *Authoritas.*

S. I o a n n e s DaMasCenVs, 429. pVgnans pro InnoCente.

1. *O Beatos Joachim lumbos, ex quibus prorsus immaculatum semen profluxit! O præclaram Annæ vulvam, in quâ tacitis incrementis, ex eâ auctus, atque formatus fuit fetus sanctissimus! O beatum ventrem, qui virum Cælum, Cælis ipsis latius peperit.* Orat. 1. de Nativ. B. V.
2. *Natura gratiæ cedit, ac tremula stat, progredi non sustinens. quoniam itaq; futurum erat, ut DEI Genitrix, & Virgo, ex Annâ oreretur, natura gratiæ factum antever-*

Ecclesi. 24.
v. 23.

in 6. 4. Job.

Psal. 24.
v. 10.

Luc. 1.
v. 38.

Jo. 10.
v. 28.

Psal. 111.
v. 1.

Ecclesi. 24.
v. 28.

revertere, minimè ausa est, verùm tan-
zisper expectavit, dum gratia fructum
suum produxisset. Orat. 1. Ibid.

3. O Sanctissima! quæ Principatus, & Po-
restates fefellisti, immaculata conservata
in DEI Sponsam. Ibid.
4. Gratia abyssum invenit, quæ duplicis vir-
ginitatis navè incolumem servaverat, ani-
mamque non minùs, quàm corpus virgi-
nem custodierat: unde etiam corpori virgi-
nitas constabat. Orat. 1. de dormit. B. V.
5. Hodiernâ die Heden Spiritualem novi
Adam Paradisum suscipit, in quo con-
demnatio abrogata, ad quem serpens adi-
tum non habuit. Orat. 2. de Assumpt.
6. Animam meam tibi charam accepi, quam
à peccati labe puram servasti. Orat. 2.
7. MARIA est lucerna fulgoris, terræ
fines illustrans, omninò aureo lumine præ-
dita, tota pulchra, & tota immaculata,
quæ lucem occasu carentem Fidelibus pro-
culic. Can. in SS. Mart. Eul. & Eulamp.

§. 3. Ratio.

430. ADAMI, & EVÆ, pVra
ConCEPTIO.

Est de convenientiâ Matris DEI,
ut eam conservet in primo in-
stanti suæ Conceptionis, eo modo,
quo conservavit Adamum, & Evam
in primâ suâ productione. Atqui pri-
mos parentes conservavit in innocen-
tiâ, sine peccato: Ergò similiter de con-
venientiâ est, ut suam Matrem conser-
vet, in primo instanti Conceptionis,
ex meritis suæ passionis, in innocen-
tiâ, sine omnî peccato. Nec obstat,
quòd MARIE Conceptio præsupposu-
erit Adamum peccantem, & conse-
quenter ejus peccatum, in decreto exe-
cutivo; quia tamen in decreto inten-
tivo, præcessit omnes creaturas, ipsâ
de se testante: *ab initio & ante secula cre-
ata sum*, sufficienter salvatur, quòd
fuerit electa in Matrem DEI, ante
ipsum peccatum.

§. 4. Historia.

431. SangVIS, De ConClonatore
prorVMpens.

Mirabile admodum est, ac non
sine specialî Numinis dispositi-

one permissum, quòd dum Firmis
in Piceno, Italiae Urbe, Conciona-
tor quidam, puræ Virginis Con-
ceptioni parùm addictus, contra
eamdem gratiosæ præservationis sin-
gularitatem, publicè concionari ex-
orsus fuisset, cruor subitò sanguineus,
tanto cum impetu, de ore cœperit
perorantis prorumpere, ut propter
indefinens calidi liquoris profluvium,
nunquàm hætenùs tam atrociter
perpeßum, Sermonem inchoatum
prosequi omninò prohibitus, infe-
cto quod intenderat negotio, do-
mum reverti fuerit coactus, cunctis,
qui dictionis argumentum intelle-
xerant, Divinam super hoc atten-
tato displicentiam non vanè conje-
ctantibus. Bernardin. de Busti. Serm. 9.
de Concept.

§. 5. Symbolum.

FACVLa, tenDens In
SVbLIME.

432.

Quomodocunq; placet, faculam gere; tendit in
altum.

Verte, reverte: tamen flamma superna perit.
Conceptum, Vitam, Mortem quoque verte
reverte

Virginis: At similem crede fuisse facem!

Fumus ignis inaltatur. Eccli. c. 22. v. 30.

Dd 2

§. 6

§. 6. *Antiquitas.*433. arIobarzenIs In FILIVM
DILeCtIo.

ARiobarzenes, potentissimus Cappadociæ Rex, ubi filium aliquando suum, longè infrâ se collocatum, & viliorè admodùm loco, pro suâ fortunâ conspexisset, confestim pro eâ, quâ in genitum suum ferrebat dilectione, ex Throno Regio descendens, Diadema in caput illius transtulit, hisce eum verbis, ut suum in locum succederet, hortatus: *Volo te Regem, & Regnum in te transfero: sufficit Patri, modò regnet Filius, sanguis ejus.* Quid hic ageret Filius, adeò à Rege, genitore suo dilectum se conspiciens? Tacitæ sine voce lachrymæ ubertim defluxêre per ora, inhorruit corpus, dilapsum Diadema est, quod tam inopinatò fuerat impositum, nec quò jussus erat, progredi potuit. Verùm, ô ingens amoris vis! Regno nihilominùs se abdicat læto animo Pater, & Filius, quantumcunque protestatus, Cappadocum ab ipso Rex salutatur. Nec finis tam facilè certamini huic, Patrem inter, ac filium, prorsùs admirabili fuisset impositus, nisi voluntati Patris, Pompeij quoque Magni, tunc fortè pro tribunali sedentis, auctoritas accessisset. Hinc filius, sine morâ, Rex proclamatus, ac Regio Diademate publicè est redimitus.

Quis jam audebit asserere, amorem Filij DEI, succubuisse amori qualicunque humano, qui, quâ DEUS est, Pater Virginis MARIE est? an non quâ DEUS, & quâ Filius, invitat Matrem suam dilectissimam ad Regna? dum miram ejus pulchritudinem his verbis deprædicans: *Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in Te*, Cant. 4. statim invitationem subjungit: *Veni de Libano, Sponsa mea, veni de libano! veni, Coronaberis.* Ibid. v. 8. Ubi non unum tantùm, sed triplex *Veni!* attentius est considerandum, non unum solum, sed ter repetitum invitamentum; Invitatur nimirùm à DEO Patre, tanquam *Filia*, à DEO Filio, ut *Mater*, à DEO Spiritu Sancto, tanquam *Sponsa*, tripliciter dilecta, quia tripliciter præservata à quocunque peccato. Quis ergò non piò crediderit, hanc Triados Sacrosanctæ Filiam, Matrem, & Sponsam, nunquam extitisse filiam, sponsamque Luciferi? quis dixerit, originalis peccati contagione, ullo momento fœdatam, ac vel ideò cœlesti aliquandò Regno fuisse indignam? &c.

§. 7. *Anagramma.*

VnICa DEVM CIBas.

Mundi Regem unica alis, O amata, et pura!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

434

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXIII.

§. I. *Scriptura.*435. VirgIneæ DE I MatrIs ante
abIjssos ConCeptIo.Prov. c. 8. v. 24. *Nondùm erant Abyssi,
& ego jam concepta eram.*

AByssos, de quibus hic Virgineam DEI Matrem Sapientissimus mortalium loquentem inducit, alias non esse, quàm Abyssos peccati, æternæ mortis, ac damnationis, ex celeberrimi illius Archidiaconi, in Decretum Gratiani scriben-